

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2014/89/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 23 юли 2014 година

за установяване на рамка за морско пространствено планиране

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 43, параграф 2, член 100, параграф 2, член 192, параграф 1 и член 194, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателен акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Голямото и бързо нарастващо търсене на морско пространство за различни цели, като например инсталации за производство на енергия от възобновяеми източници, проучване и добив на нефт и газ, дейности за морско корабоплаване и риболов, опазване на екосистемите и биологичното разнообразие, добив на суровини, туризъм, съоръжения за аквакултури и подводно културно наследство, както и многобройните видове натиск върху крайбрежните ресурси, изисква интегриран подход на планиране и управление.
- (2) Такъв подход към управлението на океаните и моретата беше разработен в Интегрираната морска политика за Европейския съюз (ИМП), чийто екологичен стълб е Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾. Целта на ИМП е да подкрепи устойчивото развитие на моретата и океаните, както и да разработи координиран, съгласуван и прозрачен процес на вземане на решения по отношение на секторните политики на ЕС, засягащи океаните, моретата, островите, крайбрежните и най-отдалечените региони и морските сектори, включително чрез стратегиите за морските басейни или макрорегионалните стратегии, като същевременно се постигне добро екологично състояние, така както се посочва в Директива 2008/56/ЕО.
- (3) ИМП определя морското пространствено планиране като трансверсален политически инструмент, позволяващ на публичните органи и заинтересованите страни да прилагат координиран, интегриран и трансграничен подход. Прилагането на екосистемен подход ще допринесе за насърчаване на устойчивото развитие и растеж на морските и крайбрежните икономики и за устойчивото използване на морските и крайбрежните ресурси.

⁽¹⁾ ОВ С 341, 21.11.2013 г., стр. 67.

⁽²⁾ ОВ С 356, 5.12.2013 г., стр. 124.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 17 април 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 23 юли 2014 г.

⁽⁴⁾ Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда (Рамкова директива за морска стратегия) (ОВ L 164, 25.6.2008 г., стр. 19.)

- (4) Морското пространствено планиране подкрепя и улеснява изпълнението на стратегията „Европа 2020, стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“ (стратегията „Европа 2020“), приета от Европейския съвет в заключенията му от 17 юни 2010 г., която цели постигането на високи нива на заетост, производителност и социално сближаване, включително насърчаване на по-конкурентоспособна, ефективна в използването на ресурсите и екологосъобразна икономика. Крайбрежните и морските сектори имат значителен потенциал за устойчив растеж и са от ключово значение за изпълнението на стратегията „Европа 2020“.
- (5) В своето съобщение, озаглавено „Син растеж: възможности за устойчив растеж в морските дейности и корабоплаването“, Комисията откри няколко текущи инициативи на Съюза, които са насочени към изпълнение на стратегията „Европа 2020“, както и редица дейности, върху които в бъдеще биха могли да се съсредоточат инициативите за син растеж и които биха могли да бъдат подкрепени по подходящ начин при едно по-голямо доверие и сигурност за инвеститорите, обезпечени чрез морското пространствено планиране.
- (6) Регламент (ЕС) № 1255/2011 г. на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ подпомогна и улесни прилагането на морското пространствено планиране и интегрираното крайбрежно управление. Европейските структурни и инвестиционни фондове, включително Европейският фонд за морско дело и рибарство⁽²⁾, ще предоставят възможност за подкрепа на прилагането на настоящата директива за периода 2014 –2020 г.
- (7) В преамбюла на Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право от 1982 г. (КООНМП) се посочва, че въпросите, свързани с използването на морското пространство, са тясно свързани помежду си и трябва да се разглеждат като едно цяло. Планирането на морското пространство е логичното развитие и структуриране на задълженията и използването на правата, предоставени съгласно КООНМП, както и практически инструмент за подпомагане на държавите членки да изпълнят своите задължения.
- (8) С цел да се насърчи устойчивото успоредно съществуване на начини на използване и, когато е приложимо – подходящо разпределение на съответните начини на използване на морското пространство, следва да бъде въведена рамка, която да се състои най-малкото от установяването и изпълнението от държавите членки на морското пространствено планиране и да води до създаване на планове.
- (9) Морското пространствено планиране ще спомогне за по-ефективно управление на морските дейности и за устойчивото използване на морските и крайбрежните ресурси, като създаде рамка за съгласувано, прозрачно и устойчиво вземане на решения въз основа на обективни данни. За да се постигнат целите на настоящата директива, в нея следва да се определят задължения за създаване на процедура за морско планиране, която да води до морски пространствен план или планове; тази процедура за планиране следва да взема предвид взаимодействията суша – море и да насърчава сътрудничеството между държавите членки. Без да се засягат съществуващите постижения на правото на Съюза в областта на енергетиката, транспорта, рибарството и околната среда, настоящата директива не следва да налага никакви други нови задължения, по-специално по отношение на конкретния избор на държавите членки относно това как да реализират секторните политики в тези области, а следва по-скоро да цели да допринесе за тези политики посредством процеса на планиране.
- (10) За да се осигурят последователност и правна яснота, географският обхват на морското пространствено планиране следва да бъде определен в съответствие със съществуващите законодателни инструменти на Съюза и международното морско право, и по-конкретно КООНМП. С настоящата директива не се изменят компетенциите на държавите членки във връзка с морските граници и юрисдикция.
- (11) Въпреки че е целесъобразно Съюзът да осигури рамка за морско пространствено планиране, държавите членки остават отговорни и компетентни за разработването и определянето, в границите на техните морски води, на формата и съдържанието на тези планове, включително на институционалните споразумения и, когато е приложимо – за разпределянето на морското пространство за съответните различни дейности и начини на използване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1255/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2011 г. за установяване на програма за подпомагане на по-нататъшното развитие на интегрираната морска политика (ОВ L 321, 5.12.2011 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 508/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за Европейския фонд за морско дело и рибарство и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2328/2003, (ЕО) № 861/2006, (ЕО) № 1198/2006 и (ЕО) № 791/2007 на Съвета и Регламент (ЕС) № 1255/2011 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 149, 20.5.2014 г., стр. 1).

- (12) За да се спазят принципите на пропорционалност и субсидиарност, както и за да се сведе до минимум допълнителната административна тежест, транспонирането и изпълнението на настоящата директива следва във възможно най-голяма степен да се гради върху съществуващи национални, регионални и местни правила и механизми, включително тези, които са определени в Препоръка 2002/413/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ или в Решение 2010/631/ЕС на Съвета ⁽²⁾.
- (13) В морските води екосистемите и морските ресурси са подложени на значителен натиск. Човешките дейности, но също така и въздействията от изменението на климата, природните бедствия и динамиката на бреговата линия, като ерозия и наноси, могат да имат много сериозно въздействие върху крайбрежното икономическо развитие и растеж, както и върху морските екосистеми, водейки до влошаване на състоянието на околната среда, до загуба на биологично разнообразие и до влошаване на екосистемните услуги. При изготвянето на морски пространствени планове следва да се обърне съответното внимание на тези различни видове натиск. Освен това, ако бъдат интегрирани в решенията по планирането, здравите морски екосистеми и техните многобройни услуги могат да осигурят значителни ползи по отношение на производството на храни, отдиha и туризма, смекчаването и адаптирането към изменението на климата, контрола на динамиката на бреговата линия и предотвратяването на бедствия.
- (14) За да се насърчат устойчивият растеж на морските икономики, устойчивото развитие на морските райони и устойчивото използване на морските ресурси, морското пространствено планиране следва да прилага екосистемен подход, както е посочено в член 1, параграф 3 от Директива 2008/56/ЕО, с цел да се гарантира, че комбинираният натиск от всички дейности се запазва на нива, съвместими с постигането на добро екологично състояние, и капацитетът на морските екосистеми за отговор на предизвикания от човека промени да не бъде нарушен, като същевременно се спомога за устойчивото използване на морски стоки и услуги от днешните и бъдещите поколения. В допълнение, екосистемният подход следва също така да се прилага по начин, пригоден спрямо конкретните екосистеми и други характеристики на различните морски региони, и като се отчита текущата работа на регионалните морски конвенции въз основа на съществуващите знания и опит. Този подход ще даде възможност и за гъвкаво управление, което да гарантира адаптиране и допълнително развитие в зависимост от подобрения опит и познания, като се взема предвид наличността на данните и информацията за морските басейни за прилагане на този подход. Държавите членки следва да вземат предвид принципите на предпазните мерки и превантивните действия, както се посочва в член 191, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (15) Морското пространствено планиране ще допринесе, *inter alia*, за постигане на целите на Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾, Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета ⁽⁴⁾, Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾, Директива 92/43/ЕИО на Съвета ⁽⁶⁾, Решение 884/2004/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁷⁾, Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁸⁾, Директива 2008/56/ЕО, припомняйки съобщението на Комисията от 3 май 2011 г., озаглавено „Нашата застраховка живот, нашият природен капитал: стратегия на ЕС за биологичното разнообразие до 2020 г.“, съобщението на Комисията от 20 септември 2011 г., озаглавено „Пътна карта за ефективно използване на ресурсите в Европа“, съобщението на Комисията от 16 април 2013 г., озаглавено „Стратегия на ЕС за адаптирането към изменението на климата“ и съобщението на Комисията от 21 януари 2009 г., озаглавено „Стратегически цели и препоръки за морската транспортна политика на ЕС до 2018 г.“, както и, когато е целесъобразно, на целите на регионалната политика на Съюза, включително стратегиите за морските басейни и макрорегионите.

⁽¹⁾ Препоръка 2002/413/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2002 г. относно прилагането на интегрираното управление на крайбрежните зони в Европа (ОВ L 148, 6.6.2002 г., стр. 24).

⁽²⁾ Решение 2010/631/ЕС на Съвета от 13 септември 2010 г. за сключването от името на Европейския съюз на Протокола за комплексно управление на крайбрежните зони в Средиземноморието към Конвенцията за защита на морската среда и на крайбрежните райони в Средиземноморието (ОВ L 279, 23.10.2010 г., стр. 1).

⁽³⁾ Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 16).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 г. относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството (ОВ L 358, 31.12.2002 г., стр. 59).

⁽⁵⁾ Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно опазването на дивите птици (ОВ L 20, 26.1.2010 г., стр. 7).

⁽⁶⁾ Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7).

⁽⁷⁾ Решение № 884/2004/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за изменение на Решение № 1692/96/ЕО относно насоките на Общността за развитието на Трансевропейската транспортна мрежа (ОВ L 167, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽⁸⁾ Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1).

- (16) Морските и крайбрежните дейности често са тясно свързани. С цел насърчаване на устойчивото използване на морското пространство, морското пространствено планиране следва да взема под внимание взаимодействията суша – море. Поради тази причина морското пространствено планиране може да играе много полезна роля за определяне на насоки във връзка с устойчивото и интегрираното управление на човешките дейности в морето, опазването на живата околна среда, уязвимостта на крайбрежните екосистеми, ерозията и социалните и икономическите фактори. Морското пространствено планиране следва да цели включването на морското измерение на някои крайбрежни начини на използване или дейности и тяхното въздействие и в крайна сметка да дава възможност за интегрирана и стратегическа перспектива.
- (17) Настоящата рамкова директива не се намесва в компетенциите на държавите членки за териториално и селищно планиране, нито в някоя система за териториално или поземлено планиране, която се използва за планиране на начина на използване на сухоземната и крайбрежната зона. Ако държавите членки прилагат териториално планиране спрямо крайбрежните води или участъци от тях, настоящата директива следва да не се прилага спрямо тези води.
- (18) Морското пространствено планиране следва да обхваща пълния цикъл на откриване на проблемите и възможностите, събиране на информация, планиране, вземане на решения, изпълнение, преразглеждане или актуализиране и мониторинга на изпълнението, и следва да отчита подобавашо взаимодействията суша – море и най-добрите налични знания. Следва да се използват по най-добрия начин механизмите, създадени със съществуващо или бъдещо законодателство, включително Решение 2010/477/ЕС на Комисията ⁽¹⁾ и инициативата на Комисията „Познания за морската среда 2020“.
- (19) Главната цел на морското пространствено планиране е да се насърчава устойчивото развитие и да се идентифицира използването на морското пространство по различни начини на използване на морето, както и да се управляват начините на използване на пространство и конфликтите в морските райони. Морското пространствено планиране цели също така определяне и насърчаване на многостранни начини на използване в съответствие с националните политики и законодателство. За постигането на тази цел е необходимо държавите членки най-малкото да осигурят, че процесът или процесите на планиране водят до изчерпателно планиране, в което са посочени различните начини на използване на морското пространство, и като вземат предвид дългосрочните промени, дължащи се на изменението на климата.
- (20) Държавите членки следва да се консултират и да координират своите планове със съответните органи на държавата членка и следва да си сътрудничат с трети държави в съответния морски регион в съответствие с правата и задълженията на тези държави членки и на съответните трети държави съгласно правото на Съюза и международното право. Ефективното трансгранично сътрудничество между държавите членки и със съседни трети държави изисква да бъдат посочени компетентните органи във всяка държава членка. Държавите членки определят компетентния орган или органи, отговорни за прилагането на настоящата директива. Предвид разликите между различните морски региони или подрегиони и крайбрежни зони, не е целесъобразно в настоящата директива да се определя подробно каква форма трябва да имат тези механизми за сътрудничество.
- (21) Управлението на морските райони е сложно и включва органи, икономически оператори и други заинтересовани страни на различни нива. С цел да се насърчи устойчиво развитие по ефективен начин, от основно значение е да бъдат проведени консултации със заинтересованите страни, органите и обществеността на подходящ етап от изготвянето на морските пространствени планове съгласно настоящата директива, в съответствие със съответното законодателство на Съюза. Добър пример за разпоредби за обществени консултации може да бъде открит в член 2, параграф 2 от Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Решение 2010/477/ЕС на Комисията от 1 септември 2010 г. относно критериите и методологичните стандарти за добро екологично състояние на морските води (ОВ L 232, 2.9.2010 г., стр. 14).

⁽²⁾ Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за осигуряване участието на обществеността при изготвянето на определени планове и програми, отнасящи се до околната среда и за изменение по отношение на участието на обществеността и достъпа до правосъдие на директиви 85/337/ЕО и 96/61/ЕО (ОВ L 156, 25.6.2003 г., стр. 17).

- (22) Посредством морските пространствени планове държавите членки могат да намалят административната тежест и разходите в подкрепа на своите действия за изпълнение на друго свързано законодателство на Съюза. Поради това сроковете за морските пространствени планове следва, когато е възможно, да бъдат съгласувани с графика, определени в друго свързано законодателство, особено във: Директива 2009/28/ЕО, която изисква делът на енергията от възобновяеми източници в брутно крайно потребление на енергия през 2020 г. да е най-малко 20 % и която определя координирането на процедурите по разрешаване, сертифициране и планиране, включително по пространствено планиране, като важен принос за постигането на целите на Съюза в областта на енергията от възобновяеми източници; Директива 2008/56/ЕО и част А, точка 6 от приложението към Решение 2010/477/ЕС, които изискват от държавите членки да предприемат необходимите мерки за постигане или запазване на добро екологично състояние на морската среда до 2020 г. и които посочват морското пространствено планиране като инструмент за подпомагане на екосистемния подход към управлението на човешките дейности с цел постигане на добро екологично състояние; Решение 884/2004/ЕО, което изисква Трансевропейската транспортна мрежа да бъде създадена до 2020 г. чрез интегриране на европейските сухоземни, морски и въздушни транспортни инфраструктурни мрежи.
- (23) Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ установява екологичната оценка като важен инструмент за включване на въпросите на околната среда в подготовката и приемането на планове и програми. В случаите, когато има вероятност морските пространствени планове да имат значителни последици върху околната среда, те са предмет на Директива 2001/42/ЕО. Когато морските пространствени планове включват обекти от Натура 2000, екологичната оценка може да се комбинира с изискванията на член 6 от Директива 92/43/ЕО с цел избягване на дублирането.
- (24) С цел да се гарантира, че морските пространствени планове се основават на надеждни данни и за да се избегне допълнителната административна тежест, е важно държавите членки да използват най-добрите налични данни и информация, като насърчават съответните заинтересовани страни да споделят информация и като използват съществуващите инструменти и средства за събиране на данни, като тези, разработени в контекста на инициативата „Познания за морската среда 2020“ и Директива 2007/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.
- (25) Държавите членки следва да изпращат копия от техните морски пространствени планове и евентуални актуализации на Комисията, за да позволят на последната да извършва мониторинга на изпълнението на настоящата директива. Комисията ще използва информацията, предоставена от държавите членки, и съществуващата информация, налична по силата на законодателство на Съюза, за да поддържа информираността на Европейския парламент и Съвета за напредъка, постигнат в изпълнението на настоящата директива.
- (26) Навременното транспониране на настоящата директива е от съществено значение, тъй като Съюзът е приел редица инициативи по политиката, които трябва да бъдат изпълнени до 2020 г. и които настоящата директива има за цел да подкрепи и допълни.
- (27) За държавите членки без излаз на море транспонирането и прилагането на настоящата директива би било непропорционално и ненужно задължение. Следователно тези държави членки следва да бъдат освободени от задължението да транспонират и прилагат настоящата директива,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

1. Настоящата директива установява рамка за морско пространствено планиране, целяща насърчаване на устойчивия растеж на морските икономики, устойчивото развитие на морските райони и устойчивото използване на морските ресурси.

⁽¹⁾ Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 г. относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда (ОВ L 197, 21.7.2001 г., стр. 30).

⁽²⁾ Директива 2007/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2007 г. за създаване на инфраструктура за пространствена информация в Европейската общност (INSPIRE) (ОВ L 108, 25.4.2007 г., стр. 1).

2. В границите на интегрираната морска политика на Съюза настоящата рамка предвижда рамка за установяването и изпълнението от страна на държавите членки на морско пространствено планиране с цел допринасяне за целите, определени в член 5, като се отчитат взаимодействията суша – море и засиленото трансгранично сътрудничество, съгласно съответните разпоредби на КООНМП.

Член 2

Обхват

1. Настоящата директива се прилага към морските води на държавите членки, без да се засягат разпоредбите на друго законодателство на Съюза. Тя не се прилага към крайбрежните води или части от тях, които попадат в териториалното и селищното планиране на държава членка, при условие че това е посочено в нейните морски пространствени планове.
2. Настоящата директива не се прилага към дейности, чиято единствена цел е отбрана или национална сигурност.
3. Настоящата директива не засяга компетентността на държавите членки да разработват и определят, в границите на морските си води, обхвата и съдържанието на своите морски пространствени планове. Настоящата директива не се прилага към териториалното и селищното планиране.
4. Настоящата директива не засяга суверенните права и юрисдикцията на държавите членки по отношение на морските води, произтичащи от приложимото международно право, и по-конкретно КООНМП. В частност прилагането на настоящата директива не влияе върху определянето и делимитацията на морските граници от държавите членки в съответствие с приложимите разпоредби на КООНМП.

Член 3

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- 1) „интегрирана морска политика“ (ИМП) означава политика на Съюза, която цели да насърчава координирано и съгласувано вземане на решения за постигане на максимални резултати по отношение на устойчивото развитие, икономическия растеж и социалното сближаване на държавите членки, по-специално по отношение на крайбрежните, островните и най-отдалечените региони в Съюза, както и на свързаните с морето сектори, посредством съгласувани, свързани с морето политики и съответното международно сътрудничество;
- 2) „морско пространствено планиране“ означава процес, чрез който съответните органи на държавите членки анализират и организират човешките дейности в морските райони за постигане на екологичните, икономическите и социалните цели;
- 3) „морски регион“ означава морски регион, както е определен в член 4 от Директива 2008/56/ЕО;
- 4) „морски води“ означава водите, морското дъно и геоложката основа според определението в член 3, точка 1, буква а) от Директива 2008/56/ЕО и крайбрежните води според определението в член 2, точка 7 от Директива 2000/60/ЕО, както и тяхното морско дъно и геоложка основа.

ГЛАВА II

МОРСКО ПРОСТРАНСТВЕНО ПЛАНИРАНЕ

Член 4

Установяване и изпълнение на морско пространствено планиране

1. Всяка държава членка организира и прилага морско пространствено планиране.
2. По този начин държавите членки вземат предвид взаимодействията суша – море.

3. Произтичащият от това план или планове се разработват и представят в съответствие с институционалните и управленските равнища, определени от държавите членки. Настоящата директива не засяга компетентността на държавите членки във връзка с разработването и определянето на обхвата и съдържанието на този план или тези планове.
4. Морското пространствено планиране цели да допринесе за постигането на целите, изброени в член 5, и да изпълни изискванията, предвидени в членове 6 и 8.
5. При установяването на морското пространствено планиране държавите членки отделят нужното внимание на особеностите на морските региони, съответните съществуващи и бъдещи дейности и начини на използване и техните въздействия върху околната среда, както и на природните ресурси, като също така вземат предвид взаимодействията суша – море.
6. Държавите членки могат да включват или да надградят върху съществуващи национални политики, правила или механизми, които са били установени или са в процес на установяване преди влизането в сила на настоящата директива, при условие че те са в съответствие с изискванията на настоящата директива.

Член 5

Цели на морското пространствено планиране

1. При разработването и прилагането на морското пространствено планиране държавите членки вземат предвид икономическите, социалните и екологичните аспекти с цел подкрепа на устойчивото развитие и растеж в морския сектор чрез прилагане на екосистемен подход и насърчаване на съвместното съществуване на съответните дейности и начини на използване.
2. Чрез своите морски териториални планове държавите членки целят да допринесат за устойчивото развитие на морския енергиен сектор, морския транспорт и на секторите на рибарството и аквакултурите, както и за опазването, защитата и подобряването на околната среда, включително устойчивостта към последиците от изменението на климата. Освен това държавите членки могат да преследват и други цели, като например насърчаването на устойчив туризъм и устойчивия добив на суровини.
3. Настоящата директива не засяга правомощията на държавите членки за определяне на въздействието и значението на различните цели в рамките на техния морски пространствен план или планове.

Член 6

Минимални изисквания за морското пространствено планиране

1. Държавите членки установяват процедурни стъпки за допринасяне за постигането на целите, изложени в член 5, като вземат предвид съответните дейности и начини на използване на морските води.
2. За тази цел държавите членки:
 - а) вземат предвид взаимодействията суша – море;
 - б) вземат предвид екологичните, икономическите и социалните аспекти, както и аспектите, свързани с безопасността;
 - в) целят да насърчат съгласуваност между морското пространствено планиране и изготвения във връзка с това план или планове, както и други процеси, като например интегрираното крайбрежно управление или еквивалентните формални или неформални практики;
 - г) осигуряват участието на заинтересованите страни в съответствие с член 9;
 - д) организират използването на най-добрите налични данни в съответствие с член 10;
 - е) осигуряват трансгранично сътрудничество между държавите членки в съответствие с член 11;
 - ж) насърчават сътрудничеството с трети държави в съответствие с член 12.

3. Морските пространствени планове се преразглеждат от държавите членки по тяхно решение, но най-малко веднъж на всеки 10 години.

Член 7

Взаимодействия суша – море

1. С цел отчитане на взаимодействията суша – море съгласно член 4, параграф 2, ако те не са част от самия процес на морско пространствено планиране, държавите членки могат да използват други формални или неформални процеси, като например интегрирано крайбрежно управление. Резултатите се отразяват от държавите членки в техните морски пространствени планове.

2. Без да се засягат разпоредбите на член 2, параграф 3, държавите членки целят да насърчават чрез морското пространствено планиране съгласуваност между изготвения морски пространствен план или планове и други съответни процеси.

Член 8

Разработване на морските пространствени планове

1. При разработването и прилагането на морското пространствено планиране държавите членки изготвят морски пространствени планове, в които се определя пространственото и времевото разпределение на съответните съществуващи и бъдещи дейности, както и начините на използване на морските им води, с цел допринасяне за постигането на целите по член 5.

2. По този начин, съгласно член 2, параграф 3, държавите членки вземат предвид съответните взаимодействия между дейностите и начините на използване. Без да се засягат правомощията на държавите членки, възможните дейности, начини на използване и интереси могат да включват:

- райони с аквакултури,
- риболовни зони,
- инсталации и инфраструктура за проучване, експлоатация и добив на нефт, на газ и други енергийни ресурси, на полезни изкопаеми и инертни материали и за производството на енергия от възобновяеми източници,
- морски транспортни маршрути и трафик потоци,
- зони за военни учения,
- защитени природни обекти, обекти за опазване на видовете и защитени територии,
- зони за добив на суровини,
- научноизследователска дейност,
- трасета на подводни кабели и тръбопроводи,
- туризъм,
- подводно културно наследство.

Член 9

Участие на обществеността

1. Държавите членки установяват начините за участие на обществеността посредством информиране на всички потенциално заинтересовани страни и консултации със съответните заинтересовани страни и органи и със заинтересованата общественост на ранен етап от разработването на морските пространствени планове съгласно съответните разпоредби на законодателството на Съюза.

2. Държавите членки също така гарантират, че съответните заинтересовани страни и органи и заинтересованата общественост имат достъп до плановете след завършването им.

Член 10

Използване и обмен на данни

1. Държавите членки организират използването на най-добрите налични данни и решават как да организират обмена на информация, необходима за морските пространствени планове.

2. Данните по параграф 1 могат да включват, *inter alia*:

а) екологични, социални и икономически данни, събирани в съответствие със законодателството на Съюза, което се отнася до дейностите, посочени в член 8;

б) морски физични данни относно морските води.

3. При прилагането на параграф 1 държавите членки използват съответните инструменти и средства, включително и вече съществуващите такива по линия на ИМП, както и други съответни политики на Съюза, като тези, посочени в Директива 2007/2/ЕО.

Член 11

Сътрудничество между държавите членки

1. Като част от процеса на планиране и управление държавите членки, граничещи с морски води, си сътрудничат с цел да се гарантира, че морските пространствени планове са съгласувани и координирани в засегнатия морски регион. При това сътрудничество се вземат предвид по-специално въпросите от транснационален характер.

2. Сътрудничеството, посочено в параграф 1, се осъществява посредством:

а) съществуващи регионални институционални структури за сътрудничество, като например регионални морски конвенции; и/или

б) мрежите или структурите на компетентните органи на държавите членки; и/или

в) всеки друг метод, който отговаря на изискванията на параграф 1, например във връзка със стратегиите за морските басейни.

Член 12

Сътрудничество с трети държави

Държавите членки се стремят при възможност да си сътрудничат с трети държави при реализацията на техните действия за морско пространствено планиране в съответните морски региони съгласно международното право и конвенции, като например чрез използване на съществуващите международни форуми или регионалното институционално сътрудничество.

ГЛАВА III

ИЗПЪЛНЕНИЕ

Член 13

Компетентни органи

1. Всяка държава членка определя органа или органите, които са компетентни за изпълнението на настоящата директива.

2. Всяка държава членка предоставя на Комисията списък на компетентните органи заедно с елементите информация, изброени в приложението към настоящата директива.

3. Всяка държава членка информира Комисията за всяка промяна в информацията, предоставена съгласно параграф 1, в срок от шест месеца след влизане в сила на съответната промяна.

Член 14

Мониторинг и докладване

1. Държавите членки изпращат копия от морските пространствени планове, включително съответни съществуващи обяснителни материали за прилагането на настоящата директива, както и съответните им актуализации на Комисията и всяка друга заинтересована държава членка в тримесечен срок от публикуването им.

2. Комисията представя пред Европейския парламент и пред Съвета най-късно една година след крайния срок за изготвяне на морските пространствени планове и веднъж на всеки четири години след това доклад, в който очертава напредъка, постигнат в изпълнението на настоящата директива.

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 15

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива до 18 септември 2016 г. Те незабавно информират Комисията за тях.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Органът или органите, посочени в член 13, параграф 1, се определят до 18 септември 2016 г.

3. Морските пространствени планове, посочени в член 4, се изготвят възможно най-бързо и най-късно до 31 март 2021 г.

4. Задължението за транспониране и прилагане на настоящата директива не важи за държавите членки без излаз на море.

Член 16

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 17

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 23 юли 2014 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
S. GOZI

ПРИЛОЖЕНИЕ

КОМПЕТЕНТНИ ОРГАНИ

- 1) Наименование и адрес на компетентния орган или органи — официалното наименование и адрес на идентифицирания компетентен орган или органи.
 - 2) Правен статут на компетентния орган или органи — кратко описание на правния статут на компетентния орган или органи.
 - 3) Отговорности — кратко описание на правните и административните отговорности на компетентния орган или органи и на неговата/тяхната роля по отношение на засегнатите морски води.
 - 4) Членство — когато компетентният орган или органи действат като координиращи органи за други компетентни органи, списък на тези други органи заедно с кратко описание на институционалните връзки, установени с цел осигуряване на координация.
 - 5) Регионална координация — необходимо е кратко описание на механизмите, създадени с цел да се осигури координацията между държавите членки, когато техни води са обхванати от настоящата директива и попадат в един и същ морски регион или подрегион.
-